

Briselē, 10.12.2015.
COM(2015) 636 final

2015/0289 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

**par ārējo zvejas flotu ilgtspējīgu pārvaldību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK)
Nr. 1006/2008**

{SWD(2015) 276 final}

{SWD(2015) 279 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Kopējā zivsaimniecības politika (KZP) aptver jūras bioloģisko resursu saglabāšanu un to zvejniecību un flotu pārvaldību, kuras izmanto minētos resursus. Tā aptver zvejas darbības, ko veic Savienības ūdeņos, kā arī zvejas darbības, ko Savienības zvejas kuģi veic ārpus Savienības ūdeņiem.

Regula (EK) Nr. 1006/2008¹ (“Zvejas atļauju regula”) attiecas uz atļaujām, kas dod Savienības zvejas kuģiem tiesības zvejot ārpus Savienības ūdeņiem, un atļaujām, ko piešķir trešo valstu zvejas kuģiem, lai tie varētu darboties Savienības ūdeņos. Minētā regula ir viens no trim KZP īstenošanas pīlāriem, pie kuriem pieder arī Kontroles regula² un NNN zvejas regula³.

KZP reforma ir nostiprināta Regulā (ES) Nr. 1380/2013⁴ (“pamatregula”). Tā jo īpaši veicina ilgtspējīgu un piesardzīgu ekosistēmas pieeju zvejniecības pārvaldībā, uzsvāru liekot uz politikas iekšējās un ārējās dimensijas saskaņotību. Savienības zvejas darbībām ārpus Savienības ūdeņiem būtu jāpamatojas uz tiem pašiem principiem un standartiem, kas piemērojami saskaņā ar Savienības tiesību aktiem KZP jomā. Savienībai būtu jāspēj uzraudzīt tās floti neatkarīgi no tā, kur un kādā regulējumā tā darbojas. Lai pienācīgi pievērstos jaunās KZP mērķiem un nodrošinātu saskaņotību ar Kontroles regulu, pašreizējā Zvejas atļauju regula ir jāpārskata.

Komisija 2011. gada paziņojumā par KZP ārējo dimensiju⁵ ierosināja Zvejas atļauju regulu pārskatīt KZP reformas gaitā. Tas tika atbalstīts Eiropas Parlamenta rezolūcijā⁶, kas pieņemta 2012. gadā.

Zvejas atļauju regulas pārskatīšana ir normatīvās atbilstības un izpildes (*REFIT*) iniciatīva, kuras mērķis ir spēkā esošos noteikumus padarīt skaidrākus un vienkāršākus, jo īpaši attiecībā uz Savienības, valstu un operatoru pienākumiem, kā arī Zvejas atļauju regulu salāgot ar Kontroles regulu.

Pārskatīšana ir vajadzīga arī sakarā ar vairākām starptautiska līmeņa norisēm. Savienība ir apstiprinājusi 2001. gadā pieņemto *FAO* Starptautisko Nelegālās, neregistrētās un neregulētās zvejas aizkavēšanas, novēršanas un izskaušanas rīcības plānu (NNN zvejas SRP)⁷. NNN zvejas SRP un 2014. gadā apstiprinātajās *FAO* Karoga valsts darbības brīvprātīgajās vadlīnijās⁸ ir uzsvērts karoga valsts pienākums nodrošināt dzīvo jūras resursu un jūras

¹ Padomes 2008. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1006/2008 par atļaujām, kuras Kopienas zvejas kuģiem izdod zvejas darbību veikšanai ārpus Kopienas ūdeņiem, un par trešo valstu kuģu piekļuvi Kopienas ūdeņiem (OV L 286, 29.10.2008., 33. lpp.).

² Padomes 2009. gada 20. novembra Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem (OV L 343, 22.12.2009., 1.–50. lpp.).

³ Padomes 2008. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskautu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju (OV L 286, 29.10.2008., 1.–32. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).
COM(2011) 424, 13.7.2011.

⁵ Eiropas Parlamenta 2012. gada 22. novembra rezolūcija par kopējās zivsaimniecības politikas ārējo dimensiju (2011/2318(INI)).

⁷ <http://www.fao.org/fishery/ipoa-iiu/en>.

⁸ COFI/2014/4.2 (29. punkts).

ekosistēmu ilgtermiņa saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu. Brīvprātīgajās vadlīnijās ierosināts karoga valstij izveidot atļauju režīmu, lai nodrošinātu to, ka neviens kuģis nedrīkst darboties bez atļaujas. Turklāt tajās ieteikts gadījumos, kad zvejas darbības notiek saskaņā ar piekļuves nolīgumu zivsaimniecības nozarē vai arī nesaistīti ar šādu nolīgumu, izdot gan karoga valsts, gan piekrastes valsts atļauju⁹. Visbeidzot, 2015. gada aprīlī Starptautiskais Jūras tiesību tribunāls (*ITLOS*) sniedza konsultatīvu atzinumu par nelegālas, neregistrētas un neregulētas (NNN) zvejas jautājumiem Apakšreģionālās zvejniecības komisijas locekļu ekskluzīvajā ekonomikas zonā (EEZ). *ITLOS* uzskata, ka karoga valsts atbildība aizkavēt un/vai ierobežot NNN zvejas darbības piekrastes valstu EEZ ir pienācīgas rūpības pienākums. *ITLOS* uzsver, ka Savienība, nevis tās dalībvalstis, ir atbildīga par visiem pārkāpumiem attiecībā uz piekļuves nolīgumiem zivsaimniecības nozarē, ko tā noslēgusi ar piekrastes valstīm.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Zvejas atļauju regula ir viens no Regulas (ES) Nr. 1380/2013 (“pamatregula”) VI daļā izklāstītās KZP ārpolitikas praktiskajiem instrumentiem. Turklāt tā papildina Kontroles regulu un ar to saistīto Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 404/2011¹⁰, kuru piemēro visām darbībām, ko aptver KZP un ko veic Savienības ūdeņos vai Savienības zvejas kuģi. Zvejas atļauju regula attiecas uz atļaujām, kas dod Savienības zvejas kuģiem tiesības darboties ārpus Savienības ūdeņiem un trešo valstu zvejas kuģiem tiesības darboties Savienības ūdeņos. Tātad Zvejas atļauju regula attiecas uz atļaujām, savukārt Kontroles regula un tās īstenošanas regula attiecas uz kontroli un noteikumu izpildi. Šā priekšlikuma mērķis ir racionalizēt Zvejas atļauju regulu ar Kontroles regulu saistītos aspektos, lai minētā regula *mutatis mutandis* būtu piemērojama kontroles un ziņošanas jautājumiem. Visbeidzot, tā kā Zvejas atļauju regulas mērķis ir dot Savienībai iespēju labāk uzraudzīt tās ārējo floti, tā aktīvi palīdzēs apkarot nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Pamatregulā ir noteikts, ka Savienība “uzlabo Savienības ierosmju politisko saskaņotību, jo īpaši ņemot vērā pasākumus vides, tirdzniecības un attīstības jomā, un stiprina to pasākumu konsekvenci, ko īsteno attīstības sadarbības un zinātniskās, tehniskās un ekonomiskās sadarbības kontekstā”¹¹. Tā kā Zvejas atļauju regula popularizē KZP mērķus, jo īpaši Savienības ārējās flotes darbību ilgtspēju, ārpus Savienības robežām, tā ir pilnībā saderīga ar Savienības vides un attīstības politiku.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Priekšlikums pamatojas uz LESD 43. panta 2. punktu par KZP mērķu sasniegšanai vajadzīgo noteikumu izstrādi.

- **Subsidiaritāte**

Priekšlikums attiecas uz to atļauju pārvaldību, kas dod Savienības flotei tiesības veikt zvejas darbības ārpus Savienības ūdeņiem un trešo valstu kuģiem tiesības veikt zvejas darbības

⁹ Turpat (40. un 41. punkts).

¹⁰ Komisijas 2011. gada 8. aprīļa Īstenošanas regula (ES) Nr. 404/2011, ar kuru pieņem sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenojama Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Savienības kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem (OV L 112, 30.4.2011., 1.–153. lpp.).

¹¹ 28. pants.

Savienības ūdeņos. Tātad tā ir daļa no KZP paredzētās jūras bioloģisko resursu saglabāšanas ārējās dimensijas, kas ir Savienības ekskluzīvā kompetencē, tāpēc subsidiaritātes principu šajā kontekstā nepiemēro.

- **Proporcionalitāte**

Priekšlikuma mērķis ir stiprināt ES spēju uzraudzīt tās floti neatkarīgi no regulējuma, kurā tā darbojas. Tajā ņemta vērā nepieciešamība panākt līdzsvaru starp stingrāku Savienības flotes kontroli un mazāku darba slodzi valstu un ES pārvaldēm. Kā liecina ietekmes novērtējums, priekšlikums palīdzētu vienkāršot pašreizējo sistēmu. Gaidāmie ieguvumi nepārprotami būtu lielāki par ieguldītajām pūlēm, jo īpaši tas sakāms par labvēlīgo ietekmi uz zvejas resursu pārvaldību. Šajā sakarībā ierosinātie noteikumi aprobežojas ar to, kas nepieciešams mērķa sasniegšanai, un tie nav saistīti ar nesamērīgu slogu.

Juridiskā instrumenta izvēle

Tā kā regula ir tieši piemērojama un saistoša dalībvalstīm, tai ir jāveicina ierosināto noteikumu vienāda piemērošana visā Savienībā, tādējādi radot vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem ES operatoriem, kas iesaistās zvejas darbībās ārpus ES ūdeņiem.

3. EX-POST IZVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Ex-post izvērtējumi/spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude**

Neattiecas.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Pamatojoties uz apspriešanās dokumentu un īpašu anketu, ietekmes novērtējuma procesa laikā notika sabiedriskā apspriešanās. Tai sekoja virkne tehnisku sanāksmju ar visvairāk skartajām dalībvalstīm, t. i., dalībvalstīm, kurām ir lielākās ārējās flotes. Turklāt, lai apspriestu Zvejas atļauju regulas pārskatīšanu, tika organizēta ārkārtas sanāksme ar reģionālo konsultatīvo padomi, proti, Tāljūras flotes KP, kurā darbojas zvejas sektora pārstāvji un NVO.

Šīs apspriešanās ļāva Komisijai labāk izprast to, kā darbojas pašreizējā sistēma ārējās flotes pārvaldībai valsts līmenī, un lieti noderēja pašreizējā priekšlikuma pilnveidošanā. Visām ieinteresētajām personām, tostarp dalībvalstīm, kuģu īpašniekiem un NVO, ir bijusi iespēja izteikt viedokli, un tās ir paidušas skaidru atbalstu priekšlikuma mērķim.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Neattiecas.

- **Ietekmes novērtējums**

Lai apsvērtu iespējamās alternatīvas un novērtētu un salīdzinātu to ietekmi, kopā ar leģislatīvā akta priekšlikumu ir sagatavots ietekmes novērtējums. Tika izskatīti vairāki varianti.

1. variants paredz pašreizējā regulā izdarīt nelielus grozījumus, lai nodrošinātu tās salāgošanu ar Lisabonas līguma noteikumiem.

2. variants paredz papildus 1. variantam izstrādāt vadlīnijas par to, kā interpretējami noteikumi, kas nav pietiekami skaidri vai precīzi. Tomēr tas atstātu novārtā vairākus pamatregulā izvirzītos mērķus.

3. variants paredz grozīt regulu tikai tādēļ, lai novērstu nepilnības, neskaidrības un trūkumus spēkā esošajā tiesību aktā. Tomēr tas neļautu pievērsties dažiem jautājumiem, piemēram, tiešo atļauju regulējumam un ļaunprātīgas karoga maiņas novēršanai.

4. variants paredz pieņemt jaunu regulu ar plašāku darbības jomu, kas ietvertu tiešo atļauju izdošanas kritērijus un arī noteikumus, kuru mērķis ir novērst ļaunprātīgu karoga maiņu.

5. variants apvienotu juridisko noteiktību ar plašāku darbības jomu, tādējādi panākot pilnīgu satvaru, kas reglamentē ES ārējās flotes darbību ārvalstīs. Tāpēc šis variants tika atzīts par lietderīgāko variantu politikas mērķu sasniegšanai, jo tas nodrošinātu juridisko noteiktību un veicinātu uzticēšanos Savienībai starptautiskā mērogā. Tas uzlabotu vidiskos ieguvumus, kas saistīti ar dzīvo jūras resursu aizsardzību, un īstermiņā kompensētu iespējamās operatoru un pārvalžu pielāgošanās izmaksas. Visbeidzot, no sociālā skatpunkta visi varianti ir uzskatāmi par neitrāliem.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Zvejas atļauju regulas pārskatīšana ir daļa no *REFIT* programmas, jo tās mērķis ir vienkāršot pašreizējo sistēmu, saskaņot dažādās datu prasības dalībvalstīs, skaidrāk noteikt pienākumus Savienības, valstu un operatoru līmenī un uzlabot Zvejas atļauju regulas, Kontroles regulas un NNN zvejas regulas saskaņotību.

Skaidrākiem un vienkāršākiem noteikumiem būtu jāracionalizē un jāuzlabo atļauju pieprasījumu apstrāde, jānodrošina lielāka noteiktība ekonomikas operatoriem un jānovērš pārklāšanās starp attiecīgo dalībnieku funkcijām. Tam vajadzētu palīdzēt uzlabot tiesisko regulējumu, kurā darbojas ārējā flote, un vienlaikus pastiprināt publisko iestāžu veikto kontroli.

Priekšlikums būtu jāatbalsta ar atbilstošiem IT rīkiem, kas vienkāršotu zvejas atļauju apstrādi un uzraudzību un veicinātu elektronisko datu apmaiņu starp valstu pārvaldēm un Komisiju. Tas palielinās arī pārredzamību, jo tiks izveidots zvejas atļauju reģistrs (kam ir publiskā daļa un drošā daļa), kas dos visām ieinteresētajām personām iespēju piekļūt informācijai par ārējās flotes darbībām saskaņā ar noteikumiem par personas datu apstrādi.

Lielāko daļu attiecīgās flotes veido rūpnieciskās zvejas kuģi, kas zvejo ārpus ES ūdeņiem. Šo kuģu īpašniekiem parasti pieder flote, kas sastāv no vairākiem kuģiem, un tikai retos gadījumos tie atbilstu MVU definīcijas kritērijiem. Pamatojoties uz iepriekšminēto un ņemot vērā to, ka papildu izmaksas privātiem operatoriem nerodas, priekšlikumā nav paredzēti īpaši pasākumi attiecībā uz mikrouzņēmumiem vai MVU. Turklāt priekšlikumam nav negatīvas ietekmes uz ES operatoru konkurētspēju vai starptautisko tirdzniecību.

- **Pamattiesības**

Neattiecas.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Neattiecas.

5. CITI JAUTĀJUMI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Komisija ir iecerējusi izveidot ekspertu grupu, kurā darbotos dalībvalstu pārvaldes un kuras uzdevums būtu uzraudzīt regulas īstenošanu, kā arī sagatavot spēkā

esošās sistēmas izvērtējumu, kam jāklūst pieejamam piecus gadus pēc tās stāšanās spēkā. • Skaidrojošie dokumenti (direktīvām)

Neattiecas.

• **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

I sadaļā noteikts, ka regula aptver visas zvejas darbības, ko Savienības kuģi veic ārpus Savienības ūdeņiem. Tātad tās var notikt saskaņā ar piekļuves nolīgumu vai tiešu atļauju, ko izdevusi trešā valsts, un/vai reģionālas zvejniecības pārvaldības organizācijas pārziņā vai atklātā jūrā. Regula attiecas arī uz trešo valstu kuģiem, kuri darbojas Savienības ūdeņos. 2. pantā ir skaidri noteikta regulas saistība ar citiem noteikumiem par atļaujām, kuri varētu izrietēt no divpusējiem nolīgumiem vai būt sakarā ar reģionālām zvejniecības pārvaldības organizācijām. Tie būtu uzskatāmi par īpašiem noteikumiem, savukārt šī regula nosaka vispārējo satvaru. Pretrunas gadījumā noteicošais spēks ir īpašajiem noteikumiem.

II sadaļas I nodaļā ir noteikts regulas galvenais princips, ka katram kuģim pirms zvejošanas ārpus Savienības ūdeņiem būtu jāsaņem savas karoga dalībvalsts atļauja un piekrastes valsts atļauja, ja darbība notiek tās ūdeņos. Karoga valstij šāda atļauja katrā ziņā būtu jāizdod tikai tad, ja 5. pantā noteiktie atļaujas izdošanas kritēriji ir izpildīti. Šajā sakarībā galvenais aspekts ir kuģa karoga valsts atbildība. Īpašs noteikums par karoga maiņu ļauj karoga dalībvalstij labāk noteikt, kad karoga maiņas darbība liecina par tīšu neatbilstību, kuras rezultātā atļauja netiktu izdota.

II sadaļas II nodaļā ir paredzēti papildu nosacījumi, kas jāievēro Savienības kuģiem, lai tie varētu zvejot trešo valstu ūdeņos neatkarīgi no tā, vai tas notiek saskaņā ar piekļuves nolīgumu vai tiešu atļauju. Galvenais aspekts ir aizliegums zvejot saskaņā ar tiešu atļauju, ja ir spēkā piekļuves nolīgums, izņemot gadījumus, kad tā sauktajā ekskluzivitātes klauzulā, kas nolīgumos atspoguļo šo principu, ir noteikts citādi. Šīs sadaļas pamatā ir princips, ka Savienībai jānodrošina, lai tās ārējās flotes darbības nekaitētu dzīvo jūras resursu ilgtspējai piekrastes valstu ūdeņos. Izdodot tiešu atļauju saviem kuģiem, karoga dalībvalstij būtu jāvadās pēc labākā pieejamā zinātniskā ieteikuma un jāievēro piesardzīga pieeja. Komisijai tiek sniegta visa attiecīgā informācija, un tā var iejaukties gadījumos, kad tai rodas šaubas par to, vai plānotā zvejas darbība ir saskaņā ar regulu.

II sadaļas III nodaļā ir aprakstīts process, kā veicamas zvejas darbības RZPO pārziņā vai atklātā jūrā. Komisija var iejaukties, ja tā uzskata, ka atļaujas izdošanas kritēriji nav ievēroti. Turklāt tā kā dažas RZPO aptver arī Savienības ūdeņus, ir lietderīgi, ka šīs regulas darbības jomā ietilpst Savienības kuģi, kas darbojas šādu RZPO pārziņā.

II sadaļas V nodaļā ir izklāstīti pamatnoteikumi par fraktēšanu, kas ir īpašs tiešās atļaujas veids un ko līdz šim ir bijis sarežģīti uzraudzīt. Galvenais mērķis ir izveidot šīs prakses tiesisko regulējumu, lai varētu labāk uzraudzīt Savienības kuģus, kas zvejo saskaņā ar fraktēšanas līgumu, un salāgot Savienības tiesību aktus ar noteikumiem, ko dažas RZPO pieņēmušas šajā sakarībā.

II sadaļas VI nodaļa attiecas uz Kontroles regulas piemērošanu Savienības ārējās flotes darbībām un ar to saistītajiem ziņošanas pienākumiem, kā arī uz dažiem īpašiem pienākumiem, kas saistīti ar darbību ārējo aspektu.

III sadaļā ir paredzēti noteikumi par atļaujām, kas dod trešo valstu kuģiem tiesības veikt zvejas darbības Savienības ūdeņos. Šīs sadaļas mērķis ir nodrošināt to, ka zvejas darbībām, kas notiek Savienības ūdeņos, piemēro vienādus noteikumus neatkarīgi no kuģa karoga un

tādējādi tiek veicināti vienlīdzīgi konkurences apstākļi Savienības operatoriem un trešo valstu operatoriem Savienības ūdeņos.

Ar IV sadaļu tiek izveidots zvejas atļauju reģistrs ar mērķi labāk uzraudzīt Savienības ārējo floti un palielināt darbību pārredzamību, jo vienai reģistra daļai varēs piekļūt publiski. Sabiedrībai būs iespēja jebkurā laikā uzzināt, ko un kur drīkst zvejot katrs kuģis.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

**par ārējo zvejas flotu ilgtspējīgu pārvaldību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK)
Nr. 1006/2008**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,
ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹²,
ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹³,
ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumu¹⁴,
saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
tā kā:

- (1) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1006/2008¹⁵ (“Zvejas atļauju regula”) ir izveidota sistēma, kas attiecas uz atļaujām Savienības zvejas kuģiem veikt zvejas darbības ārpus Savienības ūdeņiem un uz trešo valstu kuģu piekļuvi Savienības ūdeņiem.
- (2) Savienība ir Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas¹⁶ (*UNCLOS*) līgumslēdzēja puse, un tā ir ratificējusi Apvienoto Nāciju Organizācijas 1995. gada 4. augusta Nolīgumu par Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību (ANO zivju krājumu nolīgums)¹⁷. Šajos starptautiskajos noteikumos ir noteikts princips, ka visām valstīm ir jāpieņem atbilstoši pasākumi, lai nodrošinātu jūras resursu ilgtspējīgu pārvaldību, un jāsadarbojas šajā nolūkā.

¹² OV C , , . lpp.

¹³ OV C , , . lpp.

¹⁴ OV C , , . lpp.

¹⁵ Padomes 2008. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1006/2008 par atļaujām, kuras Kopienas zvejas kuģiem izdod zvejas darbību veikšanai ārpus Kopienas ūdeņiem, un par trešo valstu kuģu piekļuvi Kopienas ūdeņiem un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93 un (EK) Nr. 1627/94 un atceļ Regulu (EK) Nr. 3317/94 (OV L 286, 29.10.2008., 33. lpp.).

¹⁶ Padomes 1998. gada 23. marta Lēmums 98/392/EK par Eiropas Kopienas parakstīto ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvenciju un 1994. gada 28. jūlija Nolīgumu par minētās konvencijas XI daļas īstenošanu (OV L 179, 23.6.1998., 1. lpp.).

¹⁷ Padomes 1998. gada 8. jūnija Lēmums 98/414/EK par Nolīguma par ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz mainīgas dislokācijas un tālu migrējošo zivju sugu krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu Eiropas Kopienas ratifikāciju (OV L 189, 3.7.1998., 14. lpp.).

- (3) Savienība ir akceptējusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas 1993. gada 24. novembra Nolīgumu par zvejas kuģu atbilstības veicināšanu starptautiskajiem saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem atklātā jūrā (*FAO* atbilstības nolīgums)¹⁸. Šajā nolīgumā teikts, ka līgumslēdzēja puse nepiešķir atļauju izmantot kuģi zvejai atklātā jūrā, ja nav izpildīti konkrēti nosacījumi, kā arī uzliek sankcijas, ja nav izpildīti konkrēti ziņošanas pienākumi.
- (4) Savienība ir apstiprinājusi 2001. gadā pieņemto *FAO* Starptautisko Nelegālās, neregistrētās un neregulētās zvejas aizkavēšanas, novēršanas un izskaušanas rīcības plānu (“*NNN* zvejas *SRP*”). *NNN* zvejas *SRP* un 2014. gadā apstiprinātajās *FAO* Karoga valsts darbības brīvprātīgajās vadlīnijās ir nostiprināts karoga valsts pienākums nodrošināt dzīvo jūras resursu un jūras ekosistēmu ilgtermiņa saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu. *NNN* zvejas *SRP* paredzēts, ka karoga valstij būtu jāizdod sava karoga kuģiem atļaujas zvejojot ūdeņos, kas nav tās suverenitātē vai jurisdikcijā. Turklāt brīvprātīgajās vadlīnijās ieteikts gadījumos, kad zvejas darbības notiek saskaņā ar piekļuves nolīgumu zivsaimniecības nozarē vai pat nesaistīti ar šādu nolīgumu, izdot gan karoga valsts, gan piekrastes valsts atļauju. Abām valstīm būtu jāpārlicinās par to, ka šādas zvejas darbības nekaitēs krājumu ilgtspējai piekrastes valsts ūdeņos (40. un 41. punkts).
- (5) Starptautiskā mērogā aizvien lielāka uzmanība tiek pievērsta jautājumam par karoga valsts un attiecīgā gadījumā starptautiskās karoga organizācijas pienākumiem un līdzaspastāvošo atbildību un saistībām attiecībā uz atklātās jūras dzīvo resursu saglabāšanu un pārvaldību saskaņā ar *UNCLOS*. Tāpat uzmanība tiek pievērsta arī paralēlai piekrastes valsts jurisdikcijai un karoga valsts jurisdikcijai, attiecīgā gadījumā arī starptautiskās karoga organizācijas jurisdikcijai, saistībā ar pienācīgas rūpības pienākumu, kas izriet no *UNCLOS*, proti, nodrošināt jūras bioloģisko resursu pienācīgu saglabāšanu jūras apgabalos, kas ir valstu jurisdikcijā. Pienācīgas rūpības pienākums ir valsts pienākums pielikt vislielākās pūles un darīt visu iespējamo, lai aizkavētu nelegālu zveju, un tas ietver pienākumu pieņemt vajadzīgos administratīvos un noteikumu izpildes pasākumus, lai nodrošinātu to, ka tās karoga zvejas kuģi, tās valstspiederīgie vai zvejas kuģi, kas darbojas tās ūdeņos, neiesaistās darbībās, ar kurām pārkāpj piemērojamās saglabāšanas un pārvaldības pasākumus. Šo iemeslu dēļ ir svarīgi Savienības zvejas kuģu darbības ārpus Savienības ūdeņiem, kā arī ar to saistīto pārvaldības sistēmu organizēt tādā veidā, lai Savienības starptautiskās saistības varētu tikt efektīvi un rezultatīvi izpildītas un lai netiktu pieļautas situācijas, kurās Savienībai varētu pārnest starptautiski pretiesiskas darbības.
- (6) Savienības ārējai zivsaimniecības politikai būtu jāatspoguļo rezultāti, kas iezīmējušies pēc Apvienoto Nāciju Organizācijas 2012. gada konferences par ilgtspējīgu attīstību “*Rio+20*”¹⁹, kā arī starptautiskās norises cīņā pret savvaļas dzīvnieku un augu nelegālo tirdzniecību.
- (7) Kopējās zivsaimniecības politikas (*KZP*) mērķis, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1380/2013 (“*pamatregula*”)²⁰, ir nodrošināt to, ka zvejas

¹⁸ Padomes 1996. gada 25. jūnija Lēmums 96/428/EK par Kopienas pievienošanas nolīgumam, kas veicina starptautisko saglabāšanas un vadības pasākumu ievērošanu uz tāljūrā esošiem zvejas kuģiem (OV L 177/26, 16.7.1996., 24. lpp.).

¹⁹ Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2012. gada 27. jūlija Rezolūcija A/Res/66/288 par *Rio+20* konferences rezultātiem “*Nākotne, kādu mēs vēlamies*”.

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).

darbības ir vidiski, ekonomiski un sociāli ilgtspējīgas un tiek pārvaldītas saskaņā ar ekonomisko, sociālo un nodarbinātības ieguvumu nodrošināšanas mērķiem, un ka tās veicina pārtikas pieejamību.

- (8) Regulā (ES) Nr. 1380/2013 uzsvērts, ka Savienībai jāpopularizē KZP mērķi starptautiskā mērogā, nodrošinot to, ka Savienības zvejas darbības ārpus Savienības ūdeņiem pamatojas uz tiem pašiem principiem un standartiem, kas piemērojami saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un vienlaikus veicinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus Savienības un trešo valstu operatoriem.
- (9) Padomes Regula (EK) Nr. 1006/2008 tika izstrādāta ar mērķi izveidot kopēju pamatu atļauju izdošanai attiecībā uz zvejas darbībām, ko Savienības kuģi veic ārpus Savienības ūdeņiem, lai tādā veidā atbalstītu cīņu pret NNN zveju un labāk kontrolētu un uzraudzītu ES floti visā pasaulē.
- (10) Līdztekus Padomes Regulai (EK) Nr. 1006/2008 tika pieņemta Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008²¹ par NNN zveju, un gadu vēlāk tika pieņemta Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (“Kontroles regula”)²². Minētās regulas ir trīs KZP kontroles un noteikumu izpildes īstenošanas pīlāri.
- (11) Tomēr šīs trīs regulas nav īstenotas konsekventi, jo īpaši ir konstatētas neatbilstības starp Zvejas atļauju regulu un Kontroles regulu, kas tika pieņemta pēc Zvejas atļauju regulas. Zvejas atļauju regulas īstenošanā ir atklājušās arī vairākas nepilnības, proti, regulas darbības jomā nav ietverti daži ar kontroli saistīti problēmjautājumi, tādi kā fraktēšana, karoga maiņa un zvejas atļaujas, ko trešās valsts kompetentā iestāde izdod Savienības zvejas kuģim nesaistīti ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu (“tiešas atļaujas”). Turklāt daži ziņošanas pienākumi ir izrādījušies sarežģīti izpildāmi, grūtības radījis arī administratīvo funkciju sadalījums starp dalībvalstīm un Komisiju.
- (12) Šīs regulas pamatprincips ir tāds, ka ikvienam Savienības kuģim, kas zvejo ārpus Savienības ūdeņiem, būtu jāsaņem karoga dalībvalsts atļauja un jātiek attiecīgi uzraudzītam neatkarīgi no tā, kur un kādā regulējumā tas darbojas. Atļaujas izdošanai vajadzētu būt atkarīgai no tā, vai ir izpildīts kopēju atļaujas izdošanas kritēriju pamatkopums. Informācijai, ko dalībvalstis apkopo un iesniedz Komisijai, būtu jādod Komisijai iespēja jebkurā laikā iesaistīties visu Savienības zvejas kuģu zvejas darbību uzraudzībā jebkurā apgabalā ārpus Savienības ūdeņiem.
- (13) Atbalsta kuģi var būtiski ietekmēt veidu, kādā zvejas kuģi var veikt zvejas darbības, un zivju daudzumu, ko tie var iegūt; tāpat tie jāņem vērā atļauju izdošanas un ziņošanas procedūrās, kas noteiktas šajā regulā.
- (14) Karoga maiņas darbības kļūst par problēmu tad, kad to mērķis ir apiet KZP noteikumus vai pastāvošos saglabāšanas un pārvaldības pasākumus. Tāpēc Savienībai

²¹ Padomes 2008. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999 (OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.).

²² Padomes 2009. gada 20. novembra Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

būtu jāspēj definēt, atklāt un aizkavēt šādas darbības. Visā kuģa darbmūžā būtu jānodrošina atbilstības vēstures izsekojamība un pienācīga līdzsekošana. Šajā nolūkā būtu jāizmanto arī prasība, ka Starptautiskajai Jūrniecības organizācijai (SJO) ir jāpiešķir unikāls kuģa numurs.

- (15) Trešās valsts ūdeņos Savienības kuģi var darboties vai nu saskaņā ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem, kas noslēgti starp Savienību un trešām valstīm, vai arī saņemot tiešas zvejas atļaujas no trešām valstīm, ja ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgums nav spēkā. Abos gadījumos šīs darbības būtu jāveic pārredzamā un ilgtspējīgā veidā. Tāpēc būtu jāpilnvaro karoga dalībvalstis, vadoties pēc noteikta kritēriju kopuma un veicot uzraudzību, atļaut to karoga kuģiem pieprasīt un saņemt tiešas atļaujas no trešām piekrastes valstīm. Zvejas darbība būtu jāatļauj tad, kad karoga dalībvalsts ir pārliecinājusies par to, ka attiecīgā darbība nekaitēs ilgtspējai. Ja vien Komisijai nav citu iebildumu, būtu jāatļauj karoga dalībvalsts un piekrastes valsts atļauju saņēmušajam operatoram sākt zvejas darbību.
- (16) Īpašs jautājums, kas saistīts ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem, ir to nepilnīgi izmantoto zvejas iespēju pārdale, kas rodas, kad zvejas iespējas, kas dalībvalstīm iedalītas ar attiecīgajām Padomes regulām, netiek izmantotas pilnībā. Tā kā piekļuves izmaksas, kas noteiktas ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumos, lielā mērā tiek finansētas no Savienības budžeta, pārdales sistēma ir būtiska, lai aizsargātu Savienības finansiālās intereses un nodrošinātu to, ka netiek izšķiestas zvejas iespējas, par kurām ir samaksāts. Tāpēc ir skaidri jānosaka un jāuzlabo pārdales sistēma, kam vajadzētu būt galējam līdzeklim. Tās piemērošanai vajadzētu būt ierobežotai laikā, un tai nevajadzētu ietekmēt zvejas iespēju sākotnējo sadalījumu dalībvalstīm. Pārdale būtu jāveic tikai tad, kad attiecīgās dalībvalstis ir atteikušās no tiesībām savā starpā apmainīties ar zvejas iespējām.
- (17) Arī zvejas darbībām reģionālu zvejniecības pārvaldības organizāciju pārziņā un atklātā jūrā būtu vajadzīga karoga dalībvalsts atļauja, un tām būtu jāatbilst reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas īpašajiem noteikumiem vai Savienības tiesību aktiem, kas reglamentē zvejas darbības atklātā jūrā.
- (18) Fraktēšana var mazināt saglabāšanas un pārvaldības pasākumu rezultativitāti, kā arī negatīvi ietekmēt dzīvo jūras resursu ilgtspējīgu izmantošanu. Tāpēc jāizveido tiesiskais regulējums, kas palīdz Savienībai labāk uzraudzīt fraktētu Savienības zvejas kuģu darbības, pamatojoties uz to, ko pieņēmusi attiecīgā reģionālā zvejniecības pārvaldības organizācija.
- (19) Procedūrām vajadzētu būt pārredzamām un paredzamām Savienības un trešo valstu operatoriem, kā arī attiecīgajām kompetentajām iestādēm.
- (20) Būtu jānodrošina datu elektroniska apmaiņa starp dalībvalstīm un Komisiju, kā paredzēts Kontroles regulā. Dalībvalstīm būtu jāvēc visi prasītie dati par to flotēm un zvejas darbībām, jāpārvalda šie dati un jādara tie pieejami Komisijai. Turklāt, lai koordinētu šīs datu vākšanas darbības, dalībvalstīm būtu jāsadarbojas savā starpā, ar Komisiju un vajadzības gadījumā ar trešām valstīm.
- (21) Lai informācija par Savienības zvejas atļaujām būtu labāk pārredzama un pieejama, Komisijai būtu jāizveido elektronisks zvejas atļauju reģistrs, kam ir publiskā daļa un drošā daļa. Savienības zvejas atļauju reģistrā iekļautā informācija satur personas datus. Personas datu apstrādei, ko veic saskaņā ar šo regulu, būtu jānotiek, ievērojot Eiropas

Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001²³, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK²⁴ un piemērojamos valsts tiesību aktus.

- (22) Lai pienācīgi sakārtotu trešās valsts karoga zvejas kuģu piekļuvi Savienības ūdeņiem, attiecīgajiem noteikumiem vajadzētu būt saskaņīgiem ar tiem noteikumiem, kas saskaņā ar Kontroles regulu piemērojami Savienības zvejas kuģiem. Konkrēti, minētās regulas 33. pants, kas attiecas uz nozvejas un ar nozveju saistītu datu paziņošanu, būtu jāpiemēro arī trešo valstu kuģiem, kas zvejo Savienības ūdeņos.
- (23) Būtu jānosaka pienākums trešo valstu zvejas kuģiem, kam nav saskaņā ar šo regulu izdotas atļaujas, kad tie kuģo Savienības ūdeņos, nodrošināt to, ka šo kuģu zvejas rīki ir novietoti tā, ka tie nav gatavi tūlītējai izmantošanai zvejas darbībās.
- (24) Dalībvalstīm vajadzētu būt atbildīgām par trešās valsts kuģu zvejas darbību kontrolēšanu Savienības ūdeņos un – pārkāpumu gadījumā – par to reģistrēšanu valsts reģistrā, kas paredzēts Kontroles regulas 93. pantā.
- (25) Atļauju izdošanas procedūru vienkāršošanas nolūkos dalībvalstīm un Komisijai būtu jāizmanto kopīga datu apmaiņas un datu glabāšanas sistēma, lai nodrošinātu vajadzīgo informāciju un atjauninājumus, vienlaikus mazinot administratīvo slogu. Šajā sakarībā būtu pilnībā jāizmanto dati, kas iekļauti Savienības flotes reģistrā.
- (26) Lai ņemtu vērā tehnoloģiju attīstību un iespējamās jaunās starptautisko tiesību prasības, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras saskaņā ar Līguma 290. pantu pieņemt aktus, ar ko izdara grozījumus šīs regulas pielikumos, kuros iekļauts saraksts ar informāciju, kas operatoram jāsniedz, lai saņemtu zvejas atļauju. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (27) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz to datu reģistrēšanu, formātu un nosūtīšanu, kas saistīti ar zvejas atļaujām un kas dalībvalstīm jāsniedz Komisijai un Savienības zvejas atļauju reģistram, kā arī noteiktu neizmanto to zvejas iespēju pārdales metodiku, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011²⁵.
- (28) Ja pienācīgi pamatotos gadījumos saistībā ar zvejas iespēju pārdali tas nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, Komisijai būtu jāpieņem īstenošanas akti, kas jāpiemēro nekavējoties.
- (29) Ņemot vērā izdarāmo grozījumu skaitu un nozīmīgumu, Padomes Regula (EK) Nr. 1006/2008 būtu jāatceļ,

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants Priekšmets

Šajā regulā ir izklāstīti noteikumi par to, kā izdod un pārvalda zvejas atļaujas:

- (a) Savienības zvejas kuģiem, kas darbojas trešās valsts suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos, reģionālas zvejniecības pārvaldības organizācijas pārziņā esošos ūdeņos, Savienības ūdeņos vai ārpus tiem, vai atklātā jūrā, un
- (b) trešās valsts zvejas kuģiem, kas darbojas Savienības ūdeņos.

2. pants Saistība ar starptautiskajām tiesībām un Savienības tiesību aktiem

Šo regulu piemēro, neskarot noteikumus:

- (a) kas paredzēti ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumos un līdzīgos zivsaimniecības nolīgumos, kuri noslēgti starp Savienību un trešām valstīm;
- (b) ko pieņēmušas reģionālas zvejniecības pārvaldības organizācijas vai līdzīgas zvejniecības organizācijas, kurās Savienība ir līgumslēdzēja puse vai sadarbības partnere, kas nav līgumslēdzēja puse;
- (c) kas noteikti Savienības tiesību aktos, ar kuriem īsteno vai transponē a) un b) apakšpunktā minētos noteikumus.

3. pants Definīcijas

Šajā regulā piemēro Regulas (ES) Nr. 1380/2013 4. pantā noteiktās definīcijas. Papildus piemēro arī šādas definīcijas:

- (a) “atbalsta kuģis” ir kuģis, kas nav aprīkots ar izmantošanai gataviem zvejas rīkiem, bet atvieglo, palīdz veikt vai sagatavo zvejas darbības;
- (b) “zvejas atļauja” ir atļauja, kas izdota Savienības zvejas kuģim vai trešās valsts zvejas kuģim un dod tam tiesības veikt konkrētas zvejas darbības noteiktā laikposmā, konkrētā apgabalā vai konkrētā zvejniecībā, ievērojot īpašus nosacījumus;
- (c) “zvejas atļauju reģistrs” ir zvejas atļauju pārvaldības sistēma un ar to saistītā datubāze;
- (d) “tieša atļauja” ir zvejas atļauja, ko trešās valsts kompetentā iestāde Savienības zvejas kuģim ir izdevusi nesaistīti ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu;
- (e) “trešās valsts ūdeņi” ir ūdeņi, kas ir trešās valsts suverenitātē vai jurisdikcijā;
- (f) “novērotāju programma” ir reģionālas zvejniecības pārvaldības organizācijas pārziņā esoša shēma, kas paredz, ka saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem uz

zvejas kuģiem atrodas novērotāji, kuru mērķis ir pārliecināties par to, vai kuģis ievēro minētās organizācijas pieņemtos noteikumus.

II SADAĻA

SAVIENĪBAS ZVEJAS KUĢU ZVEJAS DARBĪBAS ĀRPUS SAVIENĪBAS ŪDEŅIEM

I nodaļa

Kopīgi noteikumi

4. pants

Vispārīgais princips

Neskarot prasību saņemt atļauju no kompetentās organizācijas vai trešās valsts, Savienības zvejas kuģis nedrīkst veikt zvejas darbības ārpus Savienības ūdeņiem, ja karoga dalībvalsts tam nav izdevusi zvejas atļauju.

5. pants

Atļaujas izdošanas kritēriji

1. Karoga dalībvalsts drīkst izdot zvejas atļauju, kas dod tiesības veikt zvejas darbības ārpus Savienības ūdeņiem, tikai tad, ja:
 - (a) tā saskaņā ar 1. un 2. pielikumu ir saņēmusi pilnīgu un pareizu informāciju par zvejas kuģi un ar to saistīto atbalsta kuģi vai kuģiem, tostarp par atbalsta kuģiem, kas nav Savienības kuģi;
 - (b) zvejas kuģim ir derīga zvejas licence saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1224/2009 6. pantu;
 - (c) zvejas kuģim un ikvienam ar to saistītajam atbalsta kuģim ir SJO numurs;
 - (d) operatoram un zvejas kuģim 12 mēnešu laikā pirms zvejas atļaujas pieteikuma iesniegšanas nav piemērotas sankcijas par smagu pārkāpumu saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem atbilstīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 1005/2008 42. pantam un Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 90. pantam;
 - (e) zvejas kuģis nav iekļauts NNN zvejas kuģu sarakstā, ko pieņēmusi reģionāla zvejniecības pārvaldības organizācija un/vai Savienība atbilstīgi Padomes Regulai (EK) Nr. 1005/2008;
 - (f) attiecīgā gadījumā – karoga dalībvalstij ir pieejamas zvejas iespējas saskaņā ar attiecīgo zivsaimniecības nolīgumu vai attiecīgajiem reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas noteikumiem, un –
 - (g) attiecīgā gadījumā – zvejas kuģis ievēro 6. pantā noteiktās prasības.
2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 43. pantu, lai grozītu 1. un 2. pielikumu.

6. pants
Karoga maiņas darbības

1. Šo pantu piemēro kuģiem, kuri piecu gadu laikā pirms zvejas atļaujas pieteikuma iesniegšanas dienas ir bijuši:
 - (a) izslēgti no Savienības zvejas flotes reģistra un kuru karogs ir nomainīts pret trešās valsts karogu, un
 - (b) pēc tam 24 mēnešu laikā no izslēgšanas dienas ir atkal iekļauti Savienības zvejas flotes reģistrā.
2. Karoga dalībvalsts zvejas atļauju drīkst izdot tikai tad, kad tā ir pārliecinājusies par to, ka laikposmā, kurā 1. punktā minētais kuģis darbojās ar trešās valsts karogu:
 - (a) tas nebija iesaistījies NNN zvejas darbībās un ka
 - (b) tas nedarbojās tādas valsts ūdeņos, kas saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1005/2008 31. un 33. pantu ir atzīta par nesadarbīgu trešo valsti.
3. Šajā nolūkā operators sniedz visu karoga dalībvalsts pieprasīto informāciju, kas saistīta ar attiecīgo laikposmu un ietver vismaz šādus elementus:
 - (a) deklarāciju par nozveju un zvejas piepūli attiecīgajā laikposmā;
 - (b) tās zvejas atļaujas kopiju, ko karoga valsts izdevusi uz attiecīgo laikposmu;
 - (c) ikvienas tādas zvejas atļaujas kopiju, kas dod tiesības veikt zvejas darbības trešās valsts ūdeņos attiecīgajā laikposmā;
 - (d) oficiālu paziņojumu, kurā norādītas kuģim vai operatoram attiecīgajā laikposmā piemērotās sankcijas un kuru sagatavojusi trešā valsts, pret kuras karogu bija nomainīts kuģa karogs.
4. Karoga dalībvalsts neizdod zvejas atļauju kuģim, kura karogs ir nomainīts:
 - (a) pret tādas trešās valsts karogu, kas saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1005/2008 31. un 33. pantu ir noteikta par NNN zvejas apkarošanā nesadarbīgu valsti vai iekļauta šādu valstu sarakstā, vai
 - (b) pret tādas trešās valsts karogu, kas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1026/2012²⁶ 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir noteikta par valsti, kas atļauj ilgtnespējīgu zveju.
5. Šā panta 4. punktu nepiemēro, ja karoga dalībvalsts ir pārliecinājusies par to, ka, tiklīdz valsts tika noteikta par valsti, kas nesadarbojas NNN zvejas apkarošanā vai atļauj ilgtnespējīgu zveju, operators:
 - (a) pārtrauca zvejas darbības un
 - (b) sāka attiecīgās administratīvās procedūras, lai izslēgtu kuģi no trešās valsts zvejas flotes reģistra.

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1026/2012 par konkrētiem pasākumiem zivju krājumu saglabāšanas jomā attiecībā uz valstīm, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju (OV L 316, 14.11.2012., 34. lpp.).

7. pants
Zvejas atļauju uzraudzība

1. Kad operators iesniedz zvejas atļaujas pieteikumu, tas sniedz karoga dalībvalstij pilnīgus un pareizus datus.
2. Operators nekavējoties informē karoga dalībvalsti par visām saistīto datu izmaiņām.
3. Karoga dalībvalsts uzrauga to, vai nosacījumi, uz kuru pamata zvejas atļauja tika izdota, ir izpildīti visā laikposmā, kurā minētā atļauja ir derīga.
4. Ja nosacījums, uz kura pamata zvejas atļauja tika izdota, vairs netiek izpildīts, karoga dalībvalsts groza vai anulē atļauju un par to paziņo operatoram un Komisijai.
5. Pēc Komisijas pieprasījuma karoga dalībvalsts atsaka, aptur vai anulē atļauju gadījumos, kad tam ir īpaši svarīgi politiski iemesli, kas saistīti ar jūras bioloģisko resursu ilgtspējīgu izmantošanu, pārvaldību un saglabāšanu vai ar nelegālas, neregistrētas vai neregulētas zvejas aizkavēšanu vai ierobežošanu, vai gadījumos, kad Savienība ir nolēmusi apturēt vai pārtraukt attiecības ar attiecīgo trešo valsti.
6. Ja karoga dalībvalsts neatsaka, negroza, neaptur vai neanulē atļauju saskaņā ar 4. un 5. punktu, Komisija var nolemt anulēt atļauju un informē par to karoga dalībvalsti un operatoru.

II nodaļa
Savienības zvejas kuģu zvejas darbības trešās valsts ūdeņos

1. IEDAĻA
ZVEJAS DARBĪBAS SASKAŅĀ AR ILGTSPĒJĪGAS ZIVSAIMNIECĪBAS
PARTNERATTIECĪBU NOLĪGUMIEM

8. pants
Dalība RZPO

Savienības zvejas kuģis zvejas darbības saistībā ar krājumiem, ko pārvalda RZPO, trešās valsts ūdeņos drīkst veikt tikai tad, ja šī valsts ir minētās RZPO līgumslēdzēja puse vai sadarbības partnere, kas nav līgumslēdzēja puse.

9. pants
Darbības joma

Šo iedaļu piemēro zvejas darbībām, ko Savienības zvejas kuģi veic trešo valstu ūdeņos saskaņā ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu.

10. pants
Zvejas atļaujas

Savienības zvejas kuģis nedrīkst veikt zvejas darbības trešās valsts ūdeņos saskaņā ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu, ja tam nav zvejas atļaujas, ko izdevusi:

- (a) tā karoga dalībvalsts un
- (b) trešā valsts, kuras suverenitāte vai jurisdikcijā ir ūdeņi, kuros notiek darbības.

11. pants

Nosacījumi, ar kādiem karoga dalībvalsts izdod zvejas atļaujas

Karoga dalībvalsts drīkst izdot zvejas atļauju attiecībā uz zvejas darbībām, ko veic trešās valsts ūdeņos saskaņā ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu, tikai tad, ja:

- (a) ir izpildīti atļaujas izdošanas kritēriji, kas izklāstīti 5. pantā;
- (b) ir ievēroti nosacījumi, kas izklāstīti attiecīgajā ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā;
- (c) operators ir samaksājis visas maksas un finanšu sankcijas, kuras trešās valsts kompetentā iestāde pieprasījusi pēdējo 12 mēnešu laikā.

12. pants

Zvejas atļauju pārvaldība

1. Tiklīdz karoga dalībvalsts ir izdevusi zvejas atļauju, tā nosūta Komisijai attiecīgo pieteikumu uz trešās valsts atļauju.
2. Pieteikumā, kas minēts 1. punktā, norāda 1. un 2. pielikumā prasīto informāciju un visus citus datus, kas prasīti saskaņā ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu.
3. Karoga dalībvalsts nosūta pieteikumu Komisijai vismaz 10 kalendāra dienas pirms pieteikumu nosūtīšanas termiņa, kas noteikts ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā. Komisija var lūgt karoga dalībvalstij jebkādu papildu informāciju, ko tā uzskata par vajadzīgu.
4. Kad Komisija ir pārliecinājusies par to, ka 11. panta nosacījumi ir izpildīti, tā nosūta pieteikumu trešai valstij.
5. Kad trešā valsts informē Komisiju, ka tā ir nolēmusi Savienības zvejas kuģim izdot, atteikt, apturēt vai anulēt zvejas atļauju, Komisija par to informē karoga dalībvalsti.

13. pants

Neizmantoto zvejas iespēju pārdale ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu satvarā

1. Konkrētā gadā vai jebkādā citā attiecīgā laikposmā, kurā tiek īstenots ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīguma protokols, Komisija var identificēt neizmantotas zvejas iespējas un par to informēt dalībvalstis, kuras izmanto iedalīto zvejas iespēju atbilstošās daļas.
2. Dalībvalstis, kas minētas 1. punktā, 10 dienu laikā pēc šīs informācijas saņemšanas no Komisijas var:
 - (a) informēt Komisiju par to, ka tās savas zvejas iespējas izmantos vēlāk īstenošanas gadā vai attiecīgajā īstenošanas laikposmā, un šajā nolūkā iesniegt zvejas plānu ar detalizētu informāciju par pieprasīto zvejas atļauju skaitu, paredzamo nozveju, zvejas zonu un sezonu, vai
 - (b) paziņot Komisijai par apmaiņu ar zvejas iespējām, kas veikta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 16. panta 8. punktu.
3. Ja dažas dalībvalstis nav informējušas Komisiju par vienu no 2. punktā minētajām darbībām un ja zvejas iespējas tāpēc paliek neizmantotas, Komisija var izsludināt

uzaicinājumu paust interesi par pieejamajām neizmantotajām zvejas iespējām, kuru adresē citām dalībvalstīm, kas izmanto iedalīto zvejas iespēju daļu.

4. Minētās dalībvalstis 10 dienu laikā no minētā uzaicinājuma saņemšanas var paziņot Komisijai interesi par neizmantotajām zvejas iespējām. Lai pamatotu savu pieprasījumu, tās pievieno zvejas plānu ar detalizētu informāciju par pieprasīto zvejas atļauju skaitu, paredzamo nozveju, zvejas zonu un sezonu.
5. Komisija var lūgt attiecīgajām dalībvalstīm papildu informāciju, ja to uzskata par vajadzīgu pieprasījuma novērtēšanai.
6. Ja dalībvalstis, kas izmanto iedalīto zvejas iespēju daļu, neizrāda interesi par neizmantotajām zvejas iespējām, Komisija uzaicinājumu paust interesi var izsludināt visām dalībvalstīm. Dalībvalsts savu interesi par neizmantotajām zvejas iespējām var paziņot saskaņā ar 4. punktā minētajiem nosacījumiem.
7. Pamatojoties uz informāciju, ko dalībvalstis sniegušas saskaņā ar 4. vai 5. punktu, Komisija uz laiku pārdala neizmantotās zvejas iespējas, piemērojot 14. pantā noteikto metodiku.

14. pants Pārdales metodika

1. Neizmantoto zvejas iespēju pārdales metodiku Komisija var pieņemt ar īstenošanas aktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 45. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
2. Tādu pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ, kuri saistīti ar ierobežoto laiku, kas atlicis neizmantoto zvejas iespēju izmantošanai, Komisija saskaņā ar 45. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties. Minētie akti ir spēkā ne ilgāk kā 6 mēnešus.
3. Kad Komisija nosaka pārdales metodiku, tā piemēro šādus kritērijus:
 - (a) pārdaļei pieejamās zvejas iespējas;
 - (b) pieprasītāju dalībvalstu skaits;
 - (c) daļa, kas katrai pieprasītājai dalībvalstij atvēlēta no sākotnēji iedalītajām zvejas iespējām;
 - (d) katras pieprasītājas dalībvalsts vēsturiskie nozvejas un zvejas piepūles apjomi;
 - (e) izmantoto kuģu un zvejas rīku skaits, tips un parametri;
 - (f) pieprasītāju dalībvalstu iesniegtā zvejas plāna saskaņība ar a)–e) apakšpunktā nosauktajiem elementiem.

15. pants Vairākos secīgos nozvejas limitos sadalītas gada kvotas iedalīšana

1. Ja ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīguma protokolā ir noteikti mēneša vai ceturkšņa nozvejas limiti vai citas gada kvotas apakšvienības, Komisija var pieņemt īstenošanas aktu, kurā nosaka metodiku, kā reizi mēnesī, ceturksnī vai citā laikposmā attiecīgās zvejas iespējas tiek iedalītas dalībvalstīm. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 45. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Zvejas iespēju iedalīšana, kas minēta 1. punktā, ir saskaņīga ar gada zvejas iespējām, kas dalībvalstīm iedalītas saskaņā ar attiecīgo Padomes regulu.

2. IEDAĻA

ZVEJAS DARBĪBAS SASKAŅĀ AR TIEŠĀM ATĻAUJĀM

16. pants

Darbības joma

Šo iedaļu piemēro zvejas darbībām, ko Savienības zvejas kuģi veic trešās valsts ūdeņos nesaistīti ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu.

17. pants

Zvejas atļaujas

Savienības zvejas kuģis nedrīkst veikt zvejas darbības trešās valsts ūdeņos nesaistīti ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu, ja tam nav zvejas atļaujas, ko izdevusi:

- (a) tā kara dalībvalsts un
- (b) trešā valsts, kuras suverenitātē vai jurisdikcijā ir ūdeņi, kuros notiek darbības.

18. pants

Nosacījumi, ar kādiem kara dalībvalstis izdod zvejas atļaujas

Karoga dalībvalsts drīkst izdot zvejas atļauju attiecībā uz zvejas darbībām, ko veic trešās valsts ūdeņos nesaistīti ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu, tikai tad, ja:

- (a) nav spēkā esoša ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīguma ar attiecīgo trešo valsti vai spēkā esošajā ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā ir skaidri paredzēta iespēja izdot tiešas atļaujas;
- (b) ir izpildīti atļaujas izdošanas kritēriji, kas izklāstīti 5. pantā;
- (c) operators ir iesniedzis visu turpmāk minēto:
 - trešās valsts rakstisku apstiprinājumu pēc sarunām starp operatoru un minēto trešo valsti par nosacījumiem, ar kādiem izdodama plānotā tiešā atļauja, kas dotu operatoram piekļuvi trešās valsts zvejas resursiem, arī par atļaujas ilgumu, nosacījumiem un zvejas iespējām, kas izteiktas piepūles vai nozvejas limitu veidā;
 - plānoto zvejas darbību ilgtspējas pierādījumus, kas pamatojas uz:
 - zinātnisku izvērtējumu, ko sniegusi trešā valsts un/vai reģionāla zvejniecības pārvaldības organizācija, un
 - minētā izvērtējuma pārbaudi, ko karoga dalībvalsts veikusi, pamatojoties uz valsts zinātniskā institūta novērtējumu;
 - trešās valsts zivsaimniecības tiesību aktu kopiju;
 - oficiāla publiska bankas konta numuru, kas norādīts visu maksu nokārtošanai, un

- (d) gadījumos, kad jāveic tādu sugu zvejas darbības, ko pārvalda reģionāla zvejniecības pārvaldības organizācija, trešā valsts ir minētās organizācijas līgumslēdzēja puse vai sadarbības partnere, kas nav līgumslēdzēja puse.

19. pants

Tiešo atļauju pārvaldība

1. Tiklīdz karoga dalībvalsts ir izdevusi zvejas atļauju, tā nosūta Komisijai attiecīgo informāciju, kas prasīta 1. un 2. pielikumā un 18. pantā.
2. Ja Komisija 15 kalendāra dienu laikā no 1. punktā minētās informācijas nosūtīšanas nav pieprasījusi papildu informāciju vai pamatojumu, karoga dalībvalsts informē operatoru, ka tas drīkst sākt attiecīgās zvejas darbības, ja tam ir arī tiešā atļauja, ko piešķirusi trešā valsts.
3. Ja pēc 2. punktā minētās papildu informācijas vai pamatojuma pieprasīšanas Komisija konstatē, ka 18. panta nosacījumi nav izpildīti, tā divu mēnešu laikā pēc visas pieprasītās informācijas vai pamatojuma saņemšanas var iebilst pret zvejas atļaujas piešķiršanu.
4. Ja trešā valsts informē Komisiju, ka tā ir nolēmusi Savienības zvejas kuģim izdot, atteikt, apturēt vai anulēt tiešo atļauju, Komisija par to informē karoga dalībvalsti.
5. Ja trešā valsts informē karoga dalībvalsti, ka tā ir nolēmusi Savienības zvejas kuģim izdot, atteikt, apturēt vai anulēt tiešo atļauju, karoga dalībvalsts par to informē Komisiju.
6. Operators iesniedz karoga dalībvalstij to galīgo nosacījumu kopiju, par kuriem viņš ir vienojies ar trešo valsti, kā arī tiešās atļaujas kopiju.

III nodaļa

Savienības zvejas kuģu zvejas darbības reģionālu zvejniecības pārvaldības organizāciju pārziņā

20. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro zvejas darbībām, ko Savienības kuģi veic krājumos, kas ir reģionālas zvejniecības pārvaldības organizācijas pārziņā, Savienības ūdeņos, atklātā jūrā un trešās valsts ūdeņos.

21. pants

Zvejas atļaujas

Savienības zvejas kuģis nedrīkst veikt zvejas darbības krājumos, kurus pārvalda reģionāla zvejniecības pārvaldības organizācija, izņemot tad, ja:

- (a) tam ir karoga dalībvalsts izdota zvejas atļauja;
- (b) tas ir iekļauts attiecīgajā reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas reģistrā vai sarakstā, un
- (c) gadījumos, kad zvejas darbības veic trešo valstu ūdeņos, tam ir zvejas atļauja, ko attiecīgā trešā valsts izdevusi saskaņā ar II nodaļu.

22. pants

Nosacījumi, ar kādiem karoga dalībvalstis izdod zvejas atļaujas

Karoga dalībvalsts zvejas atļauju drīkst izdot tikai tad, ja:

- (a) ir izpildīti atļaujas izdošanas kritēriji, kas izklāstīti 5. pantā;
- (b) ir ievēroti noteikumi, ko noteikusi reģionālā zvejniecības pārvaldības organizācija vai kas paredzēti transponējošajos Savienības tiesību aktos, un
- (c) gadījumos, kad zvejas darbības veic trešo valstu ūdeņos, ir izpildīti 11. vai 18. pantā noteiktie kritēriji.

23. pants

Reģistrācija, ko veic reģionālas zvejniecības pārvaldības organizācijas

1. Karoga dalībvalsts nosūta Komisijai sarakstu vai sarakstus ar kuģiem, kam tā ir atļāvusi veikt zvejas darbības reģionālas zvejniecības pārvaldības organizācijas pārziņā.
2. Sarakstu vai sarakstus, kas minēti 1. punktā, sagatavo saskaņā ar reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas prasībām, un tiem pievieno 1. un 2. pielikumā prasīto informāciju.
3. Komisija var no karoga dalībvalsts pieprasīt jebkādu papildu informāciju, ko tā uzskata par vajadzīgu.
4. Kad Komisija ir pārliecinājusies par to, ka 22. panta nosacījumi ir izpildīti, tā nosūta atļauju saņēmušo kuģu sarakstu vai sarakstus reģionālajai zvejniecības pārvaldības organizācijai.
5. Ja reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas reģistrs vai saraksts nav publisks, Komisija paziņo karoga dalībvalstij tajā iekļautos kuģus.

IV nodaļa

Savienības zvejas kuģu zvejas darbības atklātā jūrā

24. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro zvejas darbībām, ko atklātā jūrā veic Savienības zvejas kuģi, kuru lielākais garums pārsniedz 24 metrus.

25. pants

Zvejas atļaujas

Savienības zvejas kuģis nedrīkst veikt zvejas darbības atklātā jūrā, izņemot tad, ja:

- (a) tam ir karoga dalībvalsts izdota zvejas atļauja un
- (b) zvejas atļauja ir paziņota Komisijai saskaņā ar 27. pantu.

26. pants

Nosacījumi, ar kādiem karoga dalībvalstis izdod zvejas atļaujas

Karoga dalībvalsts drīkst izdot zvejas atļauju attiecībā uz zvejas darbībām atklātā jūrā tikai tad, ja ir izpildīti 5. pantā noteiktie atļaujas izdošanas kritēriji.

27. pants

Paziņošana Komisijai

Karoga dalībvalsts vismaz 15 kalendāra dienas pirms atklātā jūrā plānoto zvejas darbību sākuma paziņo Komisijai zvejas atļaujas un sniedz 1. un 2. pielikumā prasīto informāciju.

V nodaļa

Savienības zvejas kuģu fraktēšana

28. pants

Principi

1. Ja ir spēkā ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgums, Savienības zvejas kuģis nedrīkst veikt zvejas darbības saskaņā ar fraktēšanas līgumiem, ja vien minētajā nolīgumā nav paredzēts citādi.
2. Savienības kuģis nedrīkst veikt zvejas darbības saskaņā ar vairākiem fraktēšanas līgumiem vienlaikus, nedz arī iesaistīties apakšfraktēšanā.
3. Nofraktēts Savienības kuģis nedrīkst izmantot savas karoga dalībvalsts zvejas iespējas. Nofraktēta kuģa nozvejas atskaita no fraktējošās valsts zvejas iespējām.

29. pants

Zvejas atļauju pārvaldība saskaņā ar fraktēšanas līgumu

Kad karoga dalībvalsts izdod zvejas atļauju kuģim saskaņā ar 11., 18., 22. vai 26. pantu un attiecīgās zvejas darbības tiek veiktas saskaņā ar fraktēšanas līgumu, tā pārliecinās par to, vai:

- (a) fraktējošās valsts kompetentā iestāde ir oficiāli apstiprinājusi, ka līgums ir saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, un
- (b) fraktēšanas līgums ir norādīts zvejas atļaujā.

VI nodaļa

Kontrole un ziņošanas pienākumi

30. pants

Novērotāju programmas dati

Ja datus uz Savienības zvejas kuģa vāc saskaņā ar novērotāju programmu, minētā kuģa operators nosūta šos datus savai karoga dalībvalstij.

31. pants

Informācija trešām valstīm

1. Kad tiek veiktas zvejas darbības saskaņā ar šo sadaļu un ja tā ir paredzēts ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā ar trešo valsti, Savienības zvejas kuģa

operators nosūta trešai valstij attiecīgās nozvejas deklarācijas un izkraušanas deklarācijas un savai karoga dalībvalstij – minētā sūtījuma kopiju.

2. Karoga dalībvalsts novērtē 1. punktā minēto trešai valstij nosūtīto datu saskaņību ar datiem, ko tā saņēmusi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1224/2009.
3. Nozvejas deklarāciju un izkraušanas deklarāciju nenosūtīšana trešai valstij, kā minēts 1. punktā, sankciju un citu kopējā zivsaimniecības politikā paredzētu pasākumu piemērošanas vajadzībām tiek uzskatīta par smagu pārkāpumu. Pārkāpuma smagumu nosaka dalībvalsts kompetentā iestāde, ņemot vērā tādus kritērijus kā kaitējuma būtība, vērtība, pārkāpēja ekonomiskais stāvoklis un pārkāpuma apmērs vai atkārtotāšanās.

III SADAĻA

TREŠO VALSTU ZVEJAS KUĢU ZVEJAS DARBĪBAS SAVIENĪBAS ŪDEŅOS

32. pants

Vispārīgie principi

1. Trešās valsts zvejas kuģis nedrīkst iesaistīties zvejas darbībās Savienības ūdeņos, ja tam nav Komisijas izdotas zvejas atļaujas.
2. Trešās valsts zvejas kuģis, kam ir atļauts zvejot Savienības ūdeņos, ievēro noteikumus, kas reglamentē Savienības kuģu zvejas darbības zvejas zonā, kurā tas darbojas, un noteikumus, kas paredzēti attiecīgajā zivsaimniecības nolīgumā.
3. Ja trešās valsts zvejas kuģis pārvietojas Savienības ūdeņos bez atļaujas, kas izdota saskaņā ar šo regulu, minētā kuģa zvejas rīkus nostiprina un uzglabā tā, lai tie nebūtu gatavi tūlītējai izmantošanai zvejas darbībās.

33. pants

Zvejas atļauju izdošanas nosacījumi

Komisija var izdot trešās valsts zvejas kuģim atļauju veikt zvejas darbības Savienības ūdeņos, ja:

- (a) informācija, kas 1. un 2. pielikumā prasīta par zvejas kuģi un ar to saistīto atbalsta kuģi vai kuģiem, ir pilnīga un pareiza; kuģim un ikvienam ar to saistītajam atbalsta kuģim vai kuģiem ir SJO numurs;
- (b) operatoram un zvejas kuģim 12 mēnešu laikā pirms zvejas atļaujas pieteikuma iesniegšanas nav piemērotas sankcijas par smagu pārkāpumu saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem atbilstīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 1005/2008 42. pantam un Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 90. pantam;
- (c) zvejas kuģis nav iekļauts NNN zvejas kuģu sarakstā un/vai trešā valsts nav noteikta vai iekļauta sarakstā kā nesadarbīga valsts saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1005/2008 vai kā valsts, kas atļauj ilgtnespējīgu zveju, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1026/2012;
- (d) zvejas kuģis ir tiesīgs saņemt atļauju saskaņā ar zivsaimniecības nolīgumu, kas noslēgts ar attiecīgo trešo valsti, un attiecīgā gadījumā ir iekļauts minētajā nolīgumā paredzētajā kuģu sarakstā.

34. pants
Zvejas atļauju izdošanas procedūra

1. Trešā valsts ar tās zvejas kuģiem saistītus pieteikumus Komisijai nosūta pirms attiecīgajā nolīgumā noteiktā termiņa vai Komisijas noteiktā termiņa.
2. Komisija var lūgt trešai valstij jebkādu papildu informāciju, ko tā uzskata par vajadzīgu.
3. Kad Komisija ir pārliecinājusies par to, ka 33. panta nosacījumi ir izpildīti, tā izdod zvejas atļauju un par to informē trešo valsti un attiecīgās dalībvalstis.

35. pants
Zvejas atļauju uzraudzība

1. Ja kāds no 33. pantā minētajiem nosacījumiem vairs nav izpildīts, Komisija groza vai anulē atļauju un informē par to trešo valsti un attiecīgās dalībvalstis.
2. Komisija var atteikt, apturēt vai anulēt atļauju gadījumos, kad apstākļi ir būtiski mainījušies, vai gadījumos, kad īpaši svarīgi politiski iemesli, kas cita starpā saistīti ar starptautiskiem cilvēktiesību standartiem vai cīņu pret nelegālu, neregistrētu vai neregulētu zveju, attaisno šādu rīcību, vai gadījumos, kad šādu vai citu īpaši svarīgu politisku iemeslu dēļ Savienība ir nolēmusi apturēt vai pārtraukt attiecības ar attiecīgo trešo valsti.

36. pants
Zvejas darbību slēgšana

1. Kad trešai valstij piešķirtās zvejas iespējas ir uzskatāmas par pilnībā apgūtām, Komisija par to nekavējoties paziņo attiecīgajai trešai valstij un dalībvalstu kompetentajām inspekcijas iestādēm. Lai nodrošinātu to zvejas darbību nepārtrauktību, kas attiecas uz neapgūtajām zvejas iespējām, bet var ietekmēt arī apgūtās zvejas iespējas, trešā valsts iesniedz Komisijai tehniskus pasākumus, ar kuriem tiek novērsta nelabvēlīga ietekme uz apgūtajām zvejas iespējām. No 1. punktā minētās paziņošanas dienas zvejas atļaujas, kas izdotas attiecīgās trešās valsts karoga kuģiem, uzskata par apturētām attiecībā uz konkrētajām zvejas darbībām, un kuģiem vairs nav atļauts iesaistīties šajās zvejas darbībās.
2. Zvejas atļaujas uzskata par anulētām, ja saskaņā ar 2. punktu veiktā zvejas darbību apturēšana attiecas uz visām darbībām, par kurām tās bija piešķirtas.
3. Trešā valsts nodrošina to, ka attiecīgos zvejas kuģus nekavējoties informē par šā panta piemērošanu un ka tie izbeidz visas attiecīgās zvejas darbības.

37. pants
Kvotu pārzveja Savienības ūdeņos

1. Ja Komisija konstatē, ka trešā valsts ir pārsniegusi kvotas, kas tai iedalītas attiecībā uz krājumu vai krājumu grupu, Komisija turpmākajos gados veic atvilkumus no kvotām, kas minētajai valstij iedalītas attiecībā uz minēto krājumu vai krājumu grupu.
2. Ja 1. punktā paredzēto atvilkumu no pārzvejojātā krājuma vai krājumu grupas kvotas nevar veikt tāpēc, ka minētā krājuma vai krājumu grupas kvota attiecīgajai trešai

valstij nav pieejama pietiekamā apmērā, Komisija pēc apspriešanās ar attiecīgo trešo valsti turpmākajos gados var veikt atvilkumus no kvotām, kas attiecīgajai trešai valstij ir pieejamas attiecībā uz citiem krājumiem vai krājumu grupām, kuri sastopami tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā vai kuriem ir atbilstoša komerciālā vērtība.

38. pants

Kontrole un noteikumu izpilde

1. Trešās valsts kuģis, kam ir atļauts zvejot Savienības ūdeņos, ievēro kontroles noteikumus, kas reglamentē Savienības kuģu zvejas darbības zvejas zonā, kurā tas darbojas.
2. Trešās valsts kuģis, kam ir atļauts zvejot Savienības ūdeņos, sniedz Komisijai vai tās izraudzītajai struktūrai un vajadzības gadījumā piekrastes dalībvalstij datus, kas Savienības kuģiem jānosūta karoga dalībvalstij saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1224/2009.
3. Komisija vai tās izraudzītā struktūra 2. punktā minētos datus nosūta piekrastes dalībvalstij.
4. Trešās valsts kuģis, kam ir atļauts zvejot Savienības ūdeņos, pēc pieprasījuma iesniedz Komisijai vai tās izraudzītajai struktūrai novērotāju pārskatus, kas sagatavoti saskaņā ar piemērojamajām novērotāju programmām.
5. Visus pārkāpumus, ko izdarījuši trešās valsts zvejas kuģi, kā arī ar tiem saistītās sankcijas piekrastes dalībvalsts reģistrē valsts reģistrā, kas paredzēts Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 93. pantā.
6. Lai nodrošinātu to, ka attiecīgā trešā valsts veic atbilstošus pasākumus, Komisija nosūta trešai valstij 5. punktā minēto informāciju.

Šā panta 1. punkts neskar apspriešanos starp Savienību un trešām valstīm. Šajā sakarībā Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 44. pantu, lai Savienības tiesību aktos iestrādātu rezultātus, kas gūti, ar trešām valstīm apspriežoties par piekļuves kārtību.

IV SADAĻA

DATI UN INFORMĀCIJA

39. pants

Savienības zvejas atļauju reģistrs

1. Komisija izveido un uztur elektronisku Savienības zvejas atļauju reģistru, kam ir publiskā daļa un drošā daļa. Minētajā reģistrā:
 - (a) tiek reģistrēta visa 1. un 2. pielikumā prasītā informācija un attēlots katras atļaujas statuss reāllaikā;
 - (b) tas tiek izmantots datu un informācijas apmaiņā starp Komisiju un dalībvalstīm, un
 - (c) tas tiek izmantots tikai zvejas flotu ilgtspējīgas pārvaldības vajadzībām.
2. Zvejas atļauju saraksts reģistrā ir publiski pieejams, un tajā ir šāda informācija:

- (a) kuģa vārds un karogs;
 - (b) atļaujas veids un
 - (c) laiks un zona, kurā atļauts veikt zvejas darbību (sākuma un beigu datums; zvejas zona).
3. Dalībvalsts izmanto reģistru, lai nosūtītu Komisijai zvejas atļaujas un atjauninātu ziņas par tām, kā prasīts 12., 19., 23. un 27. pantā.

*40. pants
Tehniskas prasības*

Apmaiņu ar II, III un IV sadaļā minēto informāciju veic elektroniskā formātā. Neskarot Direktīvas 2007/2/EK²⁷ noteikumus, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka tehniskas darbības prasības attiecībā uz minētajās sadaļās norādītās informācijas reģistrēšanu, formatēšanu un nosūtīšanu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 45. pantā minēto pārbaudes procedūru.

*41. pants
Piekļuve datiem*

Neskarot Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 110. pantu, dalībvalstis vai Komisija piešķir attiecīgajiem kompetentajiem administratīvajiem dienestiem, kas iesaistīti zvejas flotu pārvaldībā, piekļuvi 39. pantā minētā Savienības zvejas atļauju reģistra drošajai daļai.

*42. pants
Datu pārvaldība, personas datu aizsardzība un konfidencialitāte*

Saskaņā ar šo regulu iegūtos datus apstrādā saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 109., 110., 111. un 113. pantu, Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Direktīvu 95/46/EK un tās īstenošanai pieņemtajiem valstu noteikumiem.

*43. pants
Saistība ar trešām valstīm un reģionālām zvejniecības pārvaldības organizācijām*

1. Ja dalībvalsts no trešās valsts vai reģionālas zvejniecības pārvaldības organizācijas saņem informāciju, kas ir noderīga šīs regulas rezultatīvai piemērošanai, tā paziņo minēto informāciju citām attiecīgajām dalībvalstīm un Komisijai vai tās izraudzītajai struktūrai ar nosacījumu, ka tai šādi rīkoties atļauj divpusēji nolīgumi, kas noslēgti ar minēto trešo valsti, vai attiecīgās reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas noteikumi.
2. Attiecīgo informāciju par neatbilstību šīs regulas noteikumiem vai par smagiem pārkāpumiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1005/2008 42. panta 1. punkta a) apakšpunktā un Regulas (EK) Nr. 1224/2009 90. panta 1. punktā, Komisija vai tās izraudzītā struktūra var saskaņā ar zivsaimniecības nolīgumiem, kas noslēgti starp Savienību un trešām valstīm, tādu reģionālu zvejniecības pārvaldības organizāciju vai līdzīgu zvejniecības organizāciju pārziņā, kurās Savienība ir līgumslēdzēja puse vai sadarbības partnere, kas nav līgumslēdzēja puse, paziņot citām minēto nolīgumu

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 14. marta Direktīva 2007/2/EK, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE) (OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.).

pusēm vai organizācijām ar nosacījumu, ka ir saņemta informāciju sniegušās dalībvalsts piekrišana, un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001.

V SADAĻA

PROCEDŪRAS, DELEĢĒŠANAS UN ĪSTENOŠANAS PASĀKUMI

44. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Komisijai piešķir pilnvaras pieņemt 5. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 5. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

45. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Zvejniecības un akvakultūras komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 47. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

VI SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

46. pants

Atcelšana

1. Regulu (EK) Nr. 1006/2008 atceļ.
2. Atsauces uz Regulas (EK) Nr. 1006/2008 noteikumiem uzskata par atsaucēm uz šīs regulas noteikumiem.

47. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā [...] dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs